

„FIGYELŐ”

ÚJSÁGSZELVÉNY VÁLLALAT
Budapest, XIV., Nürnberg-u. 42.
Telefon: 296—534

Lap:

Megjelent: 1949 JUN - 5

Darvas Szilárd:

Esetem a bográcsgulyással

Mivel eme kis írásomban „minden meg lesz mutatva, minden meg lesz magyarázva”, először is elmondom, mi az a bográcsgulyás. A bográcsgulyás az egy olyan gulyás, amit kis bográcban hoznak az ember elé. Mint látható, az összes rávonatközö ismertek játszva elsajátítják. Ha hozzátesszük még, hogy nevezett étel úgynevezett marhahúsból készül, egy-kettőre nyilvánvalóvá válik, miszerint a bográcsgulyás fogyasztása nem lukszus.

Nem lukszus továbbá a városiigeti Gundel-étterem sem, mert föld s a gyárak után immár a szórakozóhelyeket is sikerült odáig ragozunk, hogy a több birtokos egy birtok esete forog fenn. Említett helyek nagyon csinos, ám elkerített részén tábla hirdeti, hogy az „Népkert”, amit a nép tudomásul is vesz és beül a kertbe, amint azt az éntost elmondandó esetem is bizonyítja.

Beültem ugyanis néhányamagammal és megrendeltem az egyik pincérnél a bevezetőben már említett ételt, amelynek leszállítására határozott ígéretet is kaptam. Előre kell bocsátanom, hogy a bográcsgulyás úgynevezett „kész étel”, annyira, hogy egyes helyeken már hetekkel előbb kész van, miáltal néha a vendég is kész lesz.

Szóval „leadtam a rendelést”, a pincér pedig fürgén eltűnt, még hozzá olyan fürgén, hogy az elkövetkező félóránban nem is láttuk többé. Mivel pedig nekem a Népkertben már voltak tapasztalataim, nyugtalanodni kezdtem s kicsit meg is voltam sértve, mert elvártam volna, hogy legalább elbúcsúzzon tőlünk. Több ízben kutattam a látóhatárt, de sem őt, sem a többi népkertészeket nem láttam.

Ez aztán kicsit idegesített, mert a mondottakkal szemben azt észleltem, hogy a Népkerten kívül eső részen, ahol valószínűleg a bográcsgulyáson túlmenő rendelések folytak, igen lázas sürgés és forgás folyt. Épp ezért, mikor pincérünk végre mégis előkerült, meginterpelláltam őt bográcsonra vonatkozólag.

Erre a pincér, aki ijű ember lévén, mind a harminckét fogával rendelkezett, eme fogak egyikének hegyéről megjegyezte, hogy a bográcsgulyás „majd jön”. S mikor erre határozott terminust kértem, kijelentette, hogy neki más dolga is van, majd hozzátette:

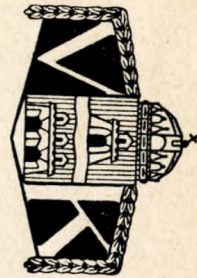
— Nem fogok kérem hasraesni!

Már most én soha nem kívántam egyetlen pincértől sem, hogy előttem tornagyakorlatokat végezzon, éppen ezért nyilvánvalóvá vált előttem, miszerint polgártársam merőben frakciós nézeteket vall az önértéről, teljes mértékben összezavarva azt a pimaszsággal.

Epp ezért elhatároztam, hogy megmentem a Népkert és az összes bennefoglaltak becsületét és felekeztem a vállalatvezetőt. Ki kell jelentenem, hogy hivatása magaslatán állt. Egyrészt azonnal leváltatta pincérünket, aki bizonyos következetességről tett tanuságot, mert főnökével szemben sem használt sokkal előzékenyebb hangot, másrészt felrázta egy kicsit a személyzetet. Két perc alatt olyan futkosás kezdődött asztalunk körül, hogy a világ minden bográcsgulyását kihordták volna. Egy gulyásra átlag négy pincér és hat bográc esett.

El kellett mondanom ezt a dolgot, mert bizonyos fokig közügyet érzek s így egészen a kutyáig menő kötelességemnek tartom szótarteni a történeteket. Mert elismerem ugyan, hogy a pincérek egy része hivatása magaslatán áll, nagy általánosságban azonban bizonyos fokú érdektelenség tapasztalható a vendéggel szemben. Ez pedig nem jó. Ne csak a vendéglő, a pincér is legyen a népé. Elvégre miénk a gulyás, magunknak esszük.

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Budapestre vonatkozó újságcikkek			
Szerző:	Darvas Szilárd		
Cím:	Esetem a bográcsgulyással		
Forrás:	Gundel étterem		
(Hely)	Világosság	(Idő)	1949 VI. 5.
(Köt. v. füz.)		(Oldal)	
Helyszám		Idő	1949 VI.
		Személy	
		Hely	Gundel étterem
		Tárgy	640. 24
		Oszályozás	

Székesfővárosi házműnyomda 1926 — 8891